

Mál nr. 144/2014

M
og
X v/ óþekkts ökutækis.

Ágreiningur um bótaskyldu af völdum óþekkts ökutækis er kona á reiðhjóli
varð fyrir meiðslum.

Gögn.

69. Málskot, móttakið 15.5.2014, ásamt fylgigögnum.

70. Bréf X, dags.23.5.2014.

Málsatvik.

Hinn 7. ágúst 2013 um kl. 14.00 kveðst M hafa orðið fyrir meiðslum af völdum óþekkts ökutækis er hún var á leið á reiðhjóli til suðurs yfir gangbraut á Hringbraut við gatnamót Ljósvallagötu og Hringbrautar. Umferð yfir gangbrautina er stjórnað með umferðarljósum. Í skýrslu sem hún gaf hjá lögreglu 9. sama mánaðar kvaðst hún hafa komið að gangbrautinni er grænt ljós logaði fyrir gangandi umferð yfir gangbrautina en rautt ljós fyrir akandi umferð. Er hún fór af stað yfir gangbrautina hafi gangbrautarljósinn byrjað að blikka og umferðarljósinn blikkað á gulu. Hún kvaðst hafa komist yfir á umferðareyjuna sem skilur að umferð til austurs og vesturs. Er hún var að fara yfir syðri akbrautina, þ.e. fyrir umferð til austurs, hafi bifreið komið þar að og hafi henni verið ekið nokkuð hratt að henni fannst miðað við að gult ljós hafi blikkað. Henni hafi brugðið mikið við þetta og taldi að bifreiðin myndi lenda á sér. Til að varna því að bifreiðin myndi lenda á sér hafi hún bremsað og reynt að setja fætur sínar í jörðina. Þegar hún reyndi það hafi hún lent með lífbein á stönginni á hjólinu þar sem stöngin hafi verið svo há. Hún hafi fengið mikinn verk við það en komist yfir götuna. Er hún var komin yfir götuna hafi hún orðið þess vör að ljósið breyttist úr því að blikka yfir í rautt ljós á gangbrautinni. M kvað umrædda bifreið hafa verið silfurlitaðan jeppling eða eitthvað í þá líkingu. Hún vissi ekki tegund eða skráningarnúmer bifreiðarinnar og gat ekki gefið lýsingu á ökumanni hennar.

Kvaðst M hafa verið með talsverðan verk en taldi að það myndi lagast. Hún hafi hins vegar verið áfram með talsverðan verk og síðan orðið þess vör að hún hafi verið farin að bólгна upp við lífbeinið og vefi þar í kring. Hún hafi farið heim til sín og tekið verkjatöflu og sett kælipoka á bólгusvæðið. Það hafi ekki haft áhrif og að ráðleggingum Læknavaktarinnar hafi hún farið á bráðamóttöku Landspítalans.

Í læknaþréfi frá bráðadeild spítalans kemur m.a. fram að M hafi leitað á bráðamóttökuna 7. ágúst 2013 kl. 18:05. M sé 20 ára stúlka sem sama dag hafi verið að hjóla á „racer“ hjóli og dottið á stöngina. Miklir verkir hafi verið í klofi og bólгнаð hratt upp á „labia majora“. Ekki var um aðra verki að ræða og hún gat losað þvag. Við skoðun kom í ljós að M var með gríðarstórt „hematoma á labia majora vinstra megin“, en ekki hafi verið að sjá skurð eða sár. Miklir verkir hafi verið við þreifingu yfir lífbeininu og niður að „sacrum“.

Hinn 15. ágúst var M vísað á kvennadeild Landspítalans til mats á því hvort skynsamlegt væri að „hleypa út hematominu.“ Í dagnótu frá kvennadeildinni þennan sama dag kemur fram að M hafi dottið á stöngina á hjóli sínu 8 dögum áður. Hafi bíll keyrt í veg fyrir hana og hún náð að forða sér undan honum með fyrrgreindum afleiðingum. Einkennum er lýst í dagnótunni, en engin aðgerð var þá framkvæmd. Í endurkoma viku síðar, eða 23. ágúst, gekkst M undir aðgerð „til að tæma út hematoma“.

M hefur gert bótakröfu á hendur X, sbr. 3. mgr. 18. gr. og 2. mgr. 20. gr. reglugerðar nr. 424/2008 um lögmæltar ökutækjatrýggingar. X hefur hafnað bótaskyldu einkum vegna þess „að ekki sé hér um að ræða slíkt orsakasamband að bótakröfu verði beint að félaginu.“

Álit.

Samkvæmt 3. mgr. 18. gr. reglugerðar nr. 424/2008 er lögð sú skylda á X vegna lagalegrar stöðu sinnar, sem nánar er gerð grein fyrir í reglugerðinni, að greiða bætur fyrir tjón sem hlýst af notkun óþekkts eða óvátryggðs skráningarskylds vélknúins ökutækis eins og nánar er kveðið á um í 20. gr. Í fyrri málsl. 2. mgr. 20. gr. er svo mælt fyrir um það að X skuli greiða tjónþola bætur fyrir líkamsáverka eða missi framfæranda vegna slyss á Íslandi ef ætla má að tjónið hafi hlotist af notkun óþekkts vélknúins ökutækis. M hefur sönnunarbyrðin um að fullnægt sé öllum skilyrðum þess að líkamstjón hennar fáið bætt úr hendi X.

Svo sem að framan greinir gaf M greinargóða skýrslu um atvikið hjá lögreglu og er sú lýsing í samræmi við það sem fram kemur í gögnum frá bráðadeild og kvennadeild Landspítalans um tildrög þess að M varð fyrir meiðslum sínum, en við atvikið hlaut hún áverka á viðkvæmum stað á líkama sínum. Að virtum öllum gögnum málsins þykir mega leggja frásögn hennar til grundvallar við mat á því hvort telja megí nægilega sannað að hún hafi orðið fyrir áverkunum af völdum óþekkts vélknúins ökutækis. Verður þannig að telja nægilega í ljós leitt að óþekkt bifreið hafi komið aðvífandi austur Hringbraut í sömu andrá og M hugðist hjóla yfir syðri hluta götunnar. Hafi hún þá orðið að bremsa með bremsubúnaði hjólsins auk þess sem hún setti fætuna í jörðina til að stöðva hjólið og þannig að afstýra því að hún yrði fyrir bifreiðinni, en við það varð hún fyrir þeim meiðslum sem áður er lýst. Varð M því fyrir meiðslunum í það nánnum tengslum við akstur hinnar óþekktu bifreiðar í veg fyrir akstursleið hennar að ætla má að tjónið hafi hlotist af notkun bifreiðarinnar. Skilyrði greiðsluskyldu X teljast því vera fyrir hendi.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum vegna líkamstjóns af völdum óþekkts vélknúins ökutækis hjá X.

Reykjavík, 19. júní 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.